

31. szám.

Augustus 5. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal**: Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

A FÉLHOLD UJRA FÉNYLIK!..

A félhold újra fénylik! biborsugarban égve
Csapott Plevna mögül az ég legtetejére!
És rajta százezer, kihaltak hírelt volkán
Ont világ-perzselő lávát hatalmas torkán.
Látjátok villanását? és halljátok döreijét?
Reszkessenek a férgék, kik ujjok rá emelték!

A félhold újra fénylik! — s nem kölcsönzött sugárban.
De önnön kebele mélyéből mert tűz-árban! —
Hogy elhagyatva kelt éj-födté ösvenyére,
Vezérfényt senkitől, csak egy csillagtól kére.
Ez egy barátságát is reménység nélkül várja. —
Hát ön szárnyán repült föl dicsőség csillagává!

A félhold újra fénylik! Dicsőség a töröknek!
A harcz babérai csupán nekik teremnek!
Övék minden babér, és annak minden ténye,
S árnyékot nem vet az csak a magyar fejére.
Ők nem veszélyt kínáltak, csak győzedelmet, bosszút,
S mi gyáván vonakodtunk hogy ezt velök megosszuk.

A félhold újra fénylik! Erős volt mindig e nép,
Mert sohse kérdezé, hogy mennyi az ellenség?
Győzelmet vagy halált választva, — győze inkább!
De landzsák, ágyuk öt rútkura nem birták!
S mi azt néztük: erős-e, ki vív köz-ellenünkkel?
S mert gyengének találtuk: segíteni nem megyünk el!

A félhold újra fénylik! S az élemlt Európa
Köszönhet Ázsia népének meghajolva!
Becsületét a többi nagy nép gázolni hagyja,
Egy beteg ember állt ki, és lett mentő lovagja.
Minden babért fejökre fonjunk meg koszorúnak,
Hogy jobban szégyeneljük mezetlen homlokunkat!

Don Pedró.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

No Tekintedezs barátom uram!

»Welche Wendung durch Allah's Fügung!«
 Most azután igazán la illa, il Allah, Mahumed razul Allah! Csak ne filmim felesigemtül, magam izs mohamedanussá lenim. »Bete gember« ugyancsak gyógyítja a doktort! Mig kikuralja Groszmachtswahnsinbül. Krüderert krüdeliter megkergetek, s a mi Gyurkot ileti, az is elinekelheti hogy »törököt fogtam; de nem ereszt« Schilder-Schuldner pedig úgy elszalata, hogy az egész wilderwunder. Hogy miirt van enek olyan valogatot furcsa neve, anak okat csak most megtutam. Had enek apja volt híres Generalizs Schilder, ki vezetet ostrommunkalokat Silistrianal, mikor volt nagy muszkafutás 1854-ban. Enek pedig az a talentuma volt, hogy akor voltak divatba kopogo szelemek is asztaltanczoltatas; had Schilder fogta magat, hogyan találja ki elensig stratagemait: szerezte maganak harom labu asztalkat, a ki ir, irata maganak relatiokat, »szelemek« invocatiójavul, török fortificatiok mibenlitérül. Is szelemek olyan jól meginformaltak Schildert, hogy mikor muszka nek i rohantak Silistriai sanczoknak, ű maga ipen olyan bolond helyre alitota fel magat, a hun ipen volt török »mina.« De nem Hermina, se nem Amina, hanem puskaporozs mina, a ki felvite pokolba menyországba egisz regimentet Schilder generalisal együtt; s szelemek által diktalt haditerv melet muszkaknak nagyon

sok orukat betörtek. Tanusag ebül, hogy muszka ne keresen spiritust asztalban, hanem keresen spiritust poharban, ha verekenyi megy. Czar pedig haraguta nagyon. Asz mondot: ördög bujon belid! Te mar elmentil pokolba. Ot nekem nincs Siberiam: hanem megparancsolta, hogy Schilder fia neve melet mig azt a praedicatumot izs viseljen, hogy »Schuldner,« mindhogy tartozik apja adozsagat győzelemel lefizetnyi: s adig mindig viseli, mig csag törököt ugyanot meg nem veri.

No most azutan mar elnevezheti ötet Schilder-Bankrotnak. — Bizony Sandor czarnek izs egisigeseb let volna valami mas fürdőbe menyi, mint igen vírfürdőbe s ha Monacóban jaczota volna a rouge et noiron »dupla vagy semmit!« nem vesztete volna olyan sokat, mint a plevnai roulette tablan a dupla vagy semmin.

Hanem nagyon szip is humanus felfogazs, a mit berlini ujságok mondanak, muszkabolgar kegyetlenkedisekre török asszonyokon, gyerekeken: hogy ez csak a török kegyetlensigeke »kontra«; — de hatha mar most a törökök megint ujra gyünek s azt mondanak: »ez meg a pour la dame!« jo lesz e az igy a nimet-muszkanak? No csak oroszok szipen felsegite-tek szegin keresztinyeket Törökországban!

Most mar csag anak örülök, hogy mink izs mozgositunk. Ugyan csag kis riszben; de hiszen az a jo.

J. Z.

PAPIRSZELETEK.

Feleség: (*gyöngédtelen férjéhez*): Majd megbánod, hogy igy téssz velem, ha egyszer meghaltam!

Férj: Kedvesem, ne szomorits; — Isten mentsen attól, hogy valamikor özvegyen lássalak

Sürgöny Gurko tábornoknak.

Köszönet! Ön nagy lurkó. Ön engem re-
habilitált! A—l K—m.

Vutki csöppek.

Quem Deus perdere vult... Ha az isten megakarja verni a muszkát — rá küldi a coloradot. Ha ugyanis ezek elterjednek, felfalják a krumplit, ritkább lesz a vutki.

Furfangosság.

— A »Magyar hirlap« szerkesztője őszintén bevallja, hogy a plevnai győzelmi hirre az egész redakció bekánfolt a törökök egészségére. — Ez azonban tiszta furfang! Igy akarja tisztázni a szerkesztő, hogy ez nála csak kivételes állapot.

MUSZKA RAJZOK.

Muszka ajándékok.

EGYIK herceg Dolgoruczki roppant terjedelmű uradalmakkal bírt a Volga mellett s azoknak kezelése egy Sztarosztra volt bízva, a ki a jövedelmet a herceg után küldözte a külföldre. A herceg a telet Párisban tölté, a tavaszt Velenczében, úgy Florenczben, nyárra a játékfürdőket gyarapítá s ősszel Németországban vadászott: otthon soha sem lakott.

Dicsekedett is a Sztaroszt az ismerőseinek, hogy micsoda szép helyeken lakik az ő hercege teljes életében! Egyszer aztán az a meglepetés érte a derék tisztartót, hogy egy szép februáriusi napon levelet kap a hercegtől, hogy siessen le hozzá azonnal haladéktalanul — Velenczébe.

No most kellett aztán még meghallgatni: a jó Sztaroszt dicsekedését az ismerősök előtt. Az ő hercege őt lerendeli magához Olaszországba! A gyönyörű Olaszországba, hol már ilyenkor nyár van; ő most elindul szánon, megkerüli a földet, odaér Velenczébe: ott akkor javában érik a narancs, azzal ő megtölti a zsebeit, visszajön, s mikor hazaér, még akkor is szánút lesz idehaza és jég a Volgán.

Csakugyan úgy is lett minden, kivéve a narancsot. A Sztaroszt felült a háromlovas szánkára otthon Csecsitaszékiben; az letette őt Akjermannál: odáig csúf világ volt; a farkasok kergették.

Onnantul kezdve aztán még csufabb világ lehetkezett. Ott hajóra szállt, s egész Velenczéig verte a zivatar; majd elpusztult. Constantinápolyban egy csepp gyönyörűsége se telhetett, mert úgy feküdt, mint egy darab fa; az egész úton imádkozott, meg káromkodott, itta a vutkit és tette annak az ellenkezőjét: a tengeri betegségtől úgy elfogyott Velenczéig, hogy maga se ismert magára.

De bár a hercege se ismert volna rá!

»No hát, Sztaroszt, megérkeztél? kérdeztől a herceg, a mint a hű hivatalnok egyesén az ő szállására bukkott be. Hát milyen világ van oda-haza? Nem fagyott el a rozs?»

»Dehogyan fagyott el; hiszen még a hó alatt van.«

»Ugy! Igaz! Hát a marhák között nem ütött ki vértályog, lépbaj, keleti marhavész?»

»Dehogyan ütött ki, uram, hiszen mondom, hogy hideg van ott még erre nagyon.«

»Igaz biz az! — Hát a jobbágyokat nem hordja a cholera?»

»Harmadszor is mondom, hogy még most ott hideg van, senkinek sincs kedve cholérát kapni. Ahoz tők kell, meg uborka.«

Ez pedig nevezetes kérdés volt a hercegre nézve, mert ő negyvenezer léleknek volt birtokosa uradalmain. »Lélek«-nek nevezik tudniillik a 18 évestől 70-ig való férfiakat; — a többi nem lélek. S a lélek pénz! (A hogy az angol mondja.)

»De hát ha cholera nem volt a tájunkon, firtatá a herceg, mond meg nekem, hogyan lehet az, hogy ebben az esztendőben a hivatalos összeszámitás szerint énnekem ezerhatszáz darabbal kevesebb lelkem van, mint ez előtt öt esztendővel?»

A Sztaroszt ravaszul mosolygott.

»Hát azt tudod, uram, hogy a kormány minden öt esztendőben számítja össze a lelkeket, a kiktől a földes uraik azután egy rubel fejadót fizetnek. Én a legutolsó összeírás alkalmával egy esztendeig nem adtam engedélyt az újszülötteket megkeresztelni. Ilyenformán azok egy évvel később lettek beírva az anyakönyvbe s miután körülbelül annyi ember születik évenként, a mennyi meghal, s egyik szám a másikat kipótolja: ilyenformán nálunk egy egész esztendei halottaknak a száma fedezetlen maradt a születettek számával. Ez te neked a jövő öt esztendőre nyolczezer rubel haszon.«

Ezért már csak megérdemli az ember, hogy megdicsérje a gazdája.

No szépen megdicsérte.

»Te gazember! Máskor ha lopni akarsz, lopj magadnak, de ne nekem. Hej legények!»

Erre a szóra előugrott vagy négy darab marok fogdmeg, a jó Sztarosztot kinyújtóztatták egy kényelmetlen padra, s ketten kétfelül holmi spanyolnáddal és mogyorósarjadékkal olyan értekezést tartottak fölötte e kettőnek előnyei fölött, hogy egészen megérthette a dolgot; a herceg számlálta a tempókat katonai pontossággal: »raz, dva;« »raz, dva!»

Mikor vége volt, azt mondá a Sztarosztnak:

»No csak ezért hivattalak. Már most visszamehetsz megint.«

S azzal a jámbort megint belepakolták a bundájába, visszavitték a hajóra; a hajó elszállította Akjermannig. Ott csakugyan meg volt még a szánút.

Tehát a szegény Sztaroszt azért ment el a Volgától a Velencei légunáig, hogy megtudja, mi különbség van a spanyolnád, meg a mogyorófa közt?

S ezt az adatot, mint kitünő jeles nemzeti jellemvonást jegyezték fel a krónikairók a herceg viselt dolgai közé.

Hanem a nagyapja a hercegnek, az még tréfásabb úr volt.

Ez még nagy Péter csár idejében hatalmaskodott; a mikor erősen divatban volt az oroszoknál mindenféle gyárak felállítása.

A herceg alattvalói közt volt egy derék értelmes ember, a ki a maga eszétől valami hatalmas szövögyárnak vetette még az alapját.

Erre ugyan a herceg mindig ráfizetett; de az nem tett semmit, azért a saját szötte halináját kellett viselni az egész jobbágyságának s a gyár nagy virágzásnak örvendett. A hercegnek kedvencz vállalata volt az. Meg is látogatta sokszor s elmagyaráztatta magának a gyárfelügyelővel a munka egész folyamatját. Egész heteket ellakott a gyárában s olyankor a gyárfelügyelő vendége volt, a ki ezt nagy szerencsésének tartá.

A felügyelő is csak olyan jobbágya volt egyébiránt a hercegnek, miként a többi.

Egyszer azt mondta a felügyelő az urának.

»Gyémántos hercegecském, olyan szépen megcsináltam a gyáradat, hogy bizony megérdemelnék érte egy kis megjutalmaztatást.«

»Hát nem loptál eleget?«
 »Az más kérdés. Én szeretnék tőled valami kis emléket kapni, a miről megemlegetsek holtom napjaig. Talán valami kitüntetést a czártól.«

»Hogy én neked valami kitüntetést szerezzek a czártól? No jól van: gyere velem, majd elviszlek hozzá.«

A gyárfelügyelő boldogsága tökéletes volt, hogy őt a hercege maga vezeti be a fölséges czárhoz.

Dolgoruczky kihallgatást kért a czárnál s hozzájutva, előadta a dolgát.

»Fölséges úr, elhoztam a szövögyárom felügyelőjét.«

»Hát aztán mi baja van velem a te szövögyárad felügyelőjének?«

»Borzasztón fáj szegénynek a két első foga; egész éjjel nem tud tőle alunni.«

»Úgy hozd ide!«

Mert nagy Péternek az a különös szenvedélye volt, hogy szeretett fogat húzni. Általában különös hajlama volt az operatiókhoz. A hütlen alattvalóknak maga amputálta a fejeit, a hü alattvalóknak pedig a fogait huzogatta ki. Senki nagyobb örömet nem csinálhatott neki az udvarnál, mintha egy fogfájós embert vitt eléje, a kit megsegíthetett.

A jámbor gyárfelügyelő oda volt a nagy dicsőségtől, mikor azt mondták neki, hogy csak menjen be a czárhoz, szívesen látja; de tetőpontra hágott a dicsősége, mikor a czár még le is ültette a szobájában. Ez már nagy tisztesség!

»No most tátsd el a szádát!«

Hisz az a nélkül is tátva volt.

A czár megfogta az egyik markával az üstökét, a másikban már készen volt tartva a »pelikán:« ríppsz, rúppsz, kinn volt a két fog.

Azzal vége volt az audientjának.

Mikor aztán a jámbor gyárfelügyelő kijött a czártul a hercege elé, markában a két első fogával, a kegyelmes patronus tréfás kedélylyel monda neki:

»No látod, már most kaptál olyan emléket a czártól, a miről holtodig megemlegethetsz.«

K—s. M—n.

A csatatérről.

* **Furcsa**, hogy a Sipka szorosban a muszkának a kapczája szorul.

△ **A török égálg** csakugyan egészségtelen, tönkresilányítja a muszkát, elvesznek az uGurkótól.

◎ **Különben** Ugorka tábornokról kisült, hogy tnlajdonképen nagy tök. Annál tragikusabb, hogy mégis besavanyítottak neki.

□ **Legujabb** hír szerint Gorcsakoff is Ugorcsakoff lett.

A mézelő medve.

D—ly (A—ssyhoz) Azt hiszem Mylord, hogy a mi actiónkra itt nincs is! szükség. Majd megcsipik az ipszét magok a méhecskék!

Melyiknek higgyünk?

Erődi a török-barát,
— Allah növeszsze szakállát! —
»Zejbek«-ekről azt tudatja:
Csákójuk az eget rugja.

»Magyarország s a Nagy világ«
Pedig »megillusztráltják,
Hogy a zejbek-kucsma lapos. —
Melyik már most az alapos?

ICS és VICS.

I. Mit tesz az magyarul, hogy Schildner-Schuldner?

V. Azt, hogy a győzelemmel mindig Schuldner marad.

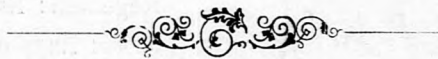
I. Azt hittem pedig, hogy Schildner-Schuldner anynyi mint Hányd-el Vesd-el.

A humanizmus apostolai keleten.

— Muszka-bolgár törvénylátás. —

Muszka tiszt: Magálljon tisztelendő ur! Minekelőtte ítéletet hoznánk e török barbárok felett: hallgassuk ki! Szóljatok, hozhattok-e föl valami mentséget? Nos, védjétek magatokat! Mi tiszteletben akarjuk tartani a törvényt! Beszéljetek hát bátran!

A Sipkába szorult Gurko.

I.

Könnyű bemenni, — de

II.

még könnyűebb benn maradni.

Interviewulu

Cogolnicseánu moldva-oláh külügyminiszter,
és Áj fáj »Ellenőri« béketudósító közt

a „Hanu la mana del auru“-ban,

Budapesten, az Aranykéz-utcában,

földszint balra,

a borozó kármentőjében.

Én. Van szerencsém magamat bemutatni, és átadni
Csernátóni úr ajánló levelét.

Cogolnicseánu. Á, Csernátóni? ösmerem. Nálunk is
van sajtóbüro Bukareestben. Én tisztelem a zszurnalisztákat.
Mi sem szoktunk rólok megfeledkezni. Tisztelem Andrassy
gróf politikájában a nagyszerüt.

Én. Mit tart Excellentiu benne nagyszerűnek, ha sza-
bad puhatolakodnom?

Cogolnicseánu. (szemét redm meresztette, és nekem alkal-
mam volt barna szakál által körített inkább fiatal, de nem öreg
arczába tekintenem. A minisztert nem annyira szeméből, mint a
fületől orra felé irányuló vonásból ismertem ki. Mosolyogva
mondá:) Hogy mi valóban nagyszerű benne, azt a történe-
lem fogja kideríteni; de hogy érdekes ember, azt elősmer-
ték a Dunafejedelemségek.

Én. Mit tart róla (Andrassyról t. i.) Risztics?

Cogolnicseánu. Risztics e tekintetben nem nyilatko-
zott határozottan; hanem magától Magazinovicstól tudom,
hogy Risztics igen gyakran beszélt róla Piperkoviccsal.

Én. Gondolja Excellentiu, hogy teljes eredményyel
fog eljárni Andrassy-nál?

Cogolnicseánu. (erre gondolkodóba esett, hanem azután
határozottan mondotta, hogy kétségtelenül lesz eredmény, bár
hozzá tette: diplomataának soha sem szabad biztosan jósolni, s
folytatá:) Vagy megteszi azt a mit kérek, vagy (és itt va-
lóban zseniális fellengzés derengett arcán,) kérek tőle 20 fo-
rintot kölcsön, és így a netaláni egyenlenségek applnálva
lesznek.

Én. (erre ránczba szedtem homlokomat, és biztosítottam,
hogy szerkesztőségünk leghatározottabb értesülése szerint ezen
uton igen erzékenyen lesz találva Andrassy, s biztosítottam, hogy
a nagyszerű eszme mellett harczolni fogunk. Magam is pártolom
az ilyen eljárást, s kértém tőle 10 frtot kölcsön, a mit azonban ő az
európai é amerikai bonyodalmakra utalva kereken megtagadott.
Azután a pinczér által egy itcze bort hozatott; engem meg nem
kínálván, szívélyesen ajánlottam magamat.)

Az éjszaki móles.

Régente: Nagy orosz hatalom.

Most: Nagy orosz halotthalom.

„A VÉN CSATALÓ.”

(Jelenet a nemzeti népnyerelő intézetben.)

Magyar Miksa: Uraim! mihelyt én fegyvert mutatok, s a nemzeti tráger trombitálni fog: ez a vén csataló felágaskodik. Einsz! Zwei! Drrrei!

Trombitájsz: Trrrra-ra!

Magyar Miksa: Tessék! (*Tetszik.*)

A VÁSÁRFIA.

— Genrekép. —

Négy delegatus jött haza.
Hosszu ülészek után.
A gyűlés nem volt Budán,
Hanem Bécsben, ez után
Hogyha kissé kombinálunk
Könnyen kitaláljuk tán:
Idejét a négy honatya
Hogy nem töltötte bután.

Várta pedig mind a négyet
Otthon egy egy feleség.
Nojszen lesznek szép mesék:
»A delegatio-élet
Valódi remecség!«
(Hátha még is meglesek?)
Jaj, csak erős hitet adjon
A nőknek a kegyes ég!

Az egyik egy szép divatos
Köntöst hoz: »nézd muczikám,
Hogy a férjed nem cigány,
Hogy mindig te rád gondoltam,
Te rád: édes marczipán;
Bizonyítja haczukám,
Az asszony csak félszájával
Mosolyog rá: »látszik ám!«

A másíknak minden zsebe
Tele van karperecczel,
»Jaj de szép vagy, de tetszel!
Ha ezt fölteszed egyszer; —
Lásd hogy a szivembe' voltál?
Jövöire is ereszsz el!«
Az asszonyka nevet erre
De csak olyan fél neszszel.

A harmadik praktikus úr,
Azt mondja; »nézd galambom,
Te vagy mindig a gondom.
Azt hitted tán hogy a férjed
Ki tudja hol barangol?
Pedig hát megtakarítám
Mind az egész lénungom,
S neked adom!« Nevet a nő,
De csak olyan félhangon.

A negyedik épen semmi
Vásárfiára nem ad.
Én nem hoztam neked semmit,
Hanem csupán m a g a m a t!
Semmit, csupán ezt a csókot,
Ezt is kölcsön, hogy megadd,
S legyen uzsorás kamat.«
Ezt fogadják legszivesben,
I d e n e m k e l l t ö b b a d a t.

K—s M—n.

Interview Midhat pasánál.

1-ső JELENET.

Az 1-ső magyar szabadalmazott humbug világlap szerkesztőségében.

(A h u s z á r b á c s i szerkesztő belép, összeüti a fejben lévő sarkantyuját. A szerkesztőségi személyzet nagy szorgalommal hozzáfog a Standart és Morning Post kiállításához, — lesz belőle négy hasábnyi eredeti távirat. Mély csend, csak az ujdonsült non doctus doctor, szokása szerint, egyet köhög, de mestere arczára tekintve megijed és nem mer kiköpni.)

A huszár bácsi: Lovak! Pardon uraim, nem önöket érthettem, hisz tudják, hogy mink szoktuk lóvá tenni a publikumot. (Az összes személyzet feláll és tapsol.) Tehát uraim, azt akartam mondani, hogy zabom fogytában van, azaz hogy közeledik Augusztus 1-je, és az előfizetők száma nem akar szaporodni. Pedig hát sok a költség; — a Viddin vára

térképének megszerzése fejében kávétt kellett innom a Hungáriában. — Meg a sok harctéri tudósító! (az 500 arany forintos haditudósító mosolyog asztalánál) Hát maga mit nyihog mindjárt? Azt hiszi, hogy az ollót ingyen köszörülik? No hát! Szóval és röviden azon töröm eszemet, mi új fortélyhoz kellene folyamodnunk? (A non doctor doctus köhög, de nem köp ki.) Szóljanak hát már önök is valami okosat!

Az 500 arany forintos tudósító. Irok hamar eredeti harctéri tudósítást Pittsburg és Chicagóból. — Csak készítesen harctéri térképet.

A huszár bácsi: Nem rossz idea! csakhogy a térkép költséggel jár ám, térkép nélkül pedig nem ér semmit.

Non doctus doctor: Irok verset!

A huszár bácsi: Koldusbotra akar juttatni? Kikérem magamnak! — De már látom, hogy magok nem voltak huszárok. Nem értenek a huszárcsinnyhez!

Tárczairó: Tán ki lehetne hirdetni, hogy 12 új regényt fogunk közleni augusztus 1-től.

A huszár bácsi: Az ám! hát a július 1-én egyszerre megkezdett három új regény szaporította az előfizetők számát? — Meg aztán nem akad ám mindig Jules Verne fészkes-fekete Indiák féle regényünk, melyért semmit sem kellett fizetni csak egy goromba levelet zsebre rakni. (belenéz egy mintaképül szolgáló bécsi humbug lapba.) Heureka! (az összes személyzet mellette terem; az 500 arany forintos tudósító székre áll.) No nézzék: Warum in der Ferne schweifen, das Gute liegt so nahe! — Olvassák hát: »Midhat pasa Bécsben!« Nos? — (valamenyien hallgatnak.) Az igaz, magok csakugyan fajankók! Segédszerkesztő ur! Ragadjon tollat és írja a következő táviratot:

»Midhat pasa ö Exczelelncziájának Bécsben. A magyar kormány legbensőbb titkáiba beavatott világlap kihallgatást kér, fontos közleni valója van! — A szerkesztőség.«

És most uraim, ki tud köztük törökül? — Senki! az baj. Ki megy tehát Bécsbe?

Non doctus doctor: Kérem alásan, én nem mehetek, nem értek efféle finom uraságokkal társalogni; én csak Manasses-féle tudósító lehetek, mert mióta Manassesnek be vagyok mutatva, az »egyszerű paraszt« körökben csakugyan kiesmerem magamat!

A huszár bácsi: Az ördög gondol önre! itt van a mi titkos harczterít tudósítónk, és valóságos benső munkatársunk ez fog utazni. Itt van a vasuti ingyenjegy és két piczula egy kávéra Bécsben. Aztán siessen azonnal vissza, hogy még vagy két három darabnyi eredeti táviratot megírhasson itthon az estilap számára. (általános bámulás; csak a doctor köhög egyet, de nem kóp ki.)

2-ik JÉLENET.

Bécs. *Hôtel imperial.* Midhat pasa salonja.

Midhat pasa titkára: Kérem Exczelelncziádat a magyar szabadalmazott világlap munkatársa csakugyan megjelent. Mondtam neki, hogy Exczelelncziád el van foglalva, de az emberke avval fenyegetett, hogy Magyarország-közvéleménye csupán lapjától függ, s ha lapját Exczelelncziád megsérti: vége a török sympathiának egész Magyarországon.

Midhat pasa: No hát ereszsze be azt a nagy embert! De maradjon a mellékszobában, s ha csengetek, jöjjön be.

A világlap reporterje: (belép és meghajtja magát.) Én magyar újságíró vagyok! — (Midhat pasa rá néz és

elneveti magát.) Köszönöm Exczelelncziád szívélyes fogadását! (a pamlagon ülő Midhathoz közeledik és mellé akar ülni.)

Midhat pasa (a sarokban levő székre mutatván.) Ha annyira fáradt, tessék e széken helyet foglalni. (Nevetve:) Hát ön csakugyan magyar? Tudja, azért kérdem, mert nagyon hasonlít bizonyos idevaló újságírókhoz! No de hát mi közölni valója van?

Reporter: (magában) No most finom diplomátának kell lennem! (Hangosan:) Exczelelncziád tökéletes finom udvari ember benyomását teszi reám! Mert én csakugyan ismerem az udvari szokásokat és embereket.

Midhat pasa: Tehát ön egyszermind fontos állást foglal el a magyar királyi udvarnál?

Reporter: Azt épen nem mondhatnám; de bátorokodom Exczelelncziáddal tudatni, hogy a mi nyomdánk az udvarban van, nekem ennél fogva minden nap dolgom van az udvarral.

Midhat pasa: Mondja csak, más magyar is úgy néz ki, mint ön?

Reporter: De kérem, olyan ember mint én csak kevés található Magyarországon. Én a legtehetségesebb emberek közé számítom magamat, ügyességem ritkítja párját!

Midhat pasa: No azon csakugyan örvendek; mert tetszik tudni, én nagyon szeretem a magyarokat!

Reporter: Köszönöm! Exczelelncziád szeretetéről minden esetre eredeti táviratot írok — (magában) de csak otthon, mert az nem kerül semmibe!

Midhat pasa: Uram, időm drága; mi közleni valója van velem?

Reporter: (magában) Most döntő actióra! hanem ügyesen! (Köhög, aztán hangosan:) Exczelelncziád lesz szíves nekem megmondani, mikor lesz nagyvezér Konstantinápolyban? hova utazik innét? mit akar az angol? mikor lesz a Muszka Konstantinápolyban? mit fog mivelni az angol flotta? sat. sat.

Midhat pasa: Mindezek fontosabb tények, mint sem azokat valaki orrára — ha ilyen nagy is mint az öné — lehessen kötni. De a mint látom, ön nem jött a czélból, hogy nekem újságot mondjon, hanem tőlem akarna valamit hallani; tehát tessék figyelni, mindjárt szolgálak önnek. (Csenget; belépő titkárához:) Titkár ur! van valami újság!

Titkár: Semmi!

Midhat pasa: (a reporterhez) Ajánlom magamat.

„ÖRTÜZEK“

czimmel egy kötet költemény jelent meg. Irta
Bartók Lajos, (Don Pedró.)

Tartalma: Poétai rugaszkodás. — A két öreg. — Deák Ferencz halálára. — Tánczoltatok német, tánczoltatok! — Deák karszéke. — Ah, de boldogok vagyunk mi! — Szózat a magyarosításért. — 1649—1793—??? — Magyar honleányok. — Szabadelvűség. — Herman szobra. — Levél, költő barátomhoz. — Martius. — Te csak építs házat. — A szegény Farkas. — Én nem bánom! — A legelhagyottabb sír. — Róma ledől, s rabigába görbed. — Mátyás király volt a király! — A nap elegiája. — Csalogány-dal. — Álmos ősapánk hibázott! — Szent Columbus. — Őszi hangok. — Kisbérhez. — A Wrede-ügy. — A herczegovinai harangok. — Jön a muzka! — A száműzött Mithad. — Isten hozta a softákat! — A távozók után. — Most már fegyverre! — Szurony-csata. — Oh Petőfi... — A józsefvárosi temetőben. — Ha Petőfi haza jönne. — Petőfi. — Föltámadnak a halottak. — Petőfi kiadatlan költeményei, melyeket Szibériában írt. (1. 2. 3. 4.)

A kötet ára 1 frt, diszkrétben 1 frt 80. Megrendelhető Budapesten Weiszman testvérek könyv-kiadóhivatalában, Nádor-ut. 14. sz.

IDŐSZERŰ

Gyári raktára nagyban és egyenként Fèvre párisi és Pochler szilárd kemény üveg **sodaviz-készítőkeinek**, ezen egészséges, üdítő ital legkönnyebb s legolcsóbb önmaga készítéséhez. Gyári árak: 7, 8, 9, 10, 12, 14, 17 frt, egy féltől egész negyedél liter tartalmukig.

Legjobb **soda és borkó**, 2 és egy negyedönt frt 2.

Divatoss nagy **áruékosztó lejegyzők** feltehetően divatszínkekben, selyem és atlasz 2—6 frtig, finom festésűek 2.20—6 frtig, batizst 1—3 frtig, festéssel 1.20—4 frtig, igen finomak 7—14 frtig, teknőcnehéj-, elefantcsontból 15—30 frtig, meggy és viola lejegyzők 3—6 frtig, japán kerti lejegyzők 25 kr.

Új **legyezősínör-övek** és **usnályhorozók**, 40 krtól 5 frtig.

Napernyők selyem- és kelméből, fekete, ecru és divatszínkekben, nagyok és kisebbek, kiállításukhoz aránylag 1.80—10 frtig.

Eszernyők selyemből 4.50—12 frtig, kelméből 2—4 frtig. — Önmozgó eszernyők, igen jól vedők, 9.80—11 frtig.

Elegáns botok szerfele kiválasztásban, 25 krtól 12 frtig. **Meggyfa-botok** 50 krtól frt 2.35-ig.

Légyfogó üvegek 30—50 kr.	Sodrony étel-horozók 40, 50, 60, 70 kr, frt 1—1.80.	Férfi-napernyők 1.85—7 frtig.
----------------------------------	--	--------------------------------------

Vízszűrő - készületek minden egészségtelen vizet tisztítanak, frt 2.50, 3.50, 4—5 frtig; hűtőmedencézél 12—35 frtig.

Szemvédő por-üvegek 35 kr —2 frtig. **Conserváló szem-üvegek**, szarke, zöld, kék, 1—2 frtig.

Dugaszok tásványvízes üvegekhez s **golyó-szelvényűvel**, mi által a folytonos kidugaszolás fölöslegessé válik, 65 kr.

Gyorsan működő **fagyalt-gépek**, uszításával a fagyalt készítéséhez 9, 12, 14—17 frtig.

Kerti **szél elleni gyertyatartók** frt 1, petróleumlámpák hasonló czsára frt 2.20.

Legtörtésőbb **Wieschin-féle amerikai ruganymézga szobapadlóléfényép**, könnyű kezeles mellett eddig el nem ért legzszebb fényt adja, tetszés szerinti színben doboza 90 kr.

Kertek számára: **Tömölös fecskendők**, bármely edényben használhatók, sugar- vagy eszalakban könnyen hatnak a legnagyobb távolsáig, frt 10.80, 14, 17—22 frtig. Jó minőségű **kertész-kécek** 90 kr., frt 1.15, 1.50, fűrészzel frt 1.70, 2.40, 3.5. **Hernyő-olló** frt 1.60. **Venyige ollók** frt 1, 1.20, 2.70. **Amerikai gyümölcs-szedők** frt 1.90. **Ag-fűrészek** 80 sr., frt 1.70. **Új virág-harmatosztók** az ablak-kertészet számára 90 kr., frt 1.70; fuvóval frt 3.60-ig.

Levél által is megrendelhető következő czim alatt:

KERTÉSZ TÓDOR

BUDAPEST,
Dorottya-utca 2. szám.

Csak amig a készlet tart!

Legnagyobb szerű jutalom

az „Üstökös“ előfizetői és olvasóinak.

Rendkívüli áldozatokkal sikerült az alulírt kiadó-intézetnek az alább következő, jelesen ismert 4 mestermű többszörösítési jogát megszerezni, minélfogva azon kellemes helyzetben van, ezen **értékes műveket** az „Üstökös“ előfizetői és olvasóinak a következő **mesés olcsóságú csekély áron** megküldhetni.

Mi adjuk csupán **7 frtért** a következő **4 olajfestmény-utázzatot**.

1. sz. „**Szerelmi kérdés**“ Ermentól.
2. sz. „**Lovag-szolgálatok**“ szntén Ermentól, ellenképek 47 cm. magasa; és 35 cm. szélesek;
3. sz. „**Magyar cigányok**“ Reinhardtól, } 54 cm. magasa; 72 cm. szélesek.
4. sz. „**Pihenés a mezőn**“ Gauermannól, }

Továbbá küldünk **tetszés szerint 2 képet** **4 frtért** valamint **1 képet 2 frtért** is. Ezen **kitűnő olajfestmény-utázzatok** egyes darabjai **bármely teremnek meglepő és nagyszerű díszül** szolgálnak, mindegyik egy-egy **bevezetett mestermű**. A fentebb említett mesterek nevei egyelőriránt kez skednek e művek **jelességeért**. — Mi t hát elvárjuk a t. olvasók műérzékétől, miszerint ezen **rendkívül kedvező, soha sem ismétlődő alkalmat** valódi remekművek megvásárlására, nem fogják felhasználatlanul hagyni. **A képek ára előbb 50 forint** volt, mostani **bolti áruk 40 frt**, miről mindenki meggyőződést szerezhet. **Megrendeléseknél a mellékelt megrendelési jegy** letépendő, és **kitöltve** a következő czim alá küldendő.

Verlags-Anstalt Wien, II. Taborstrasse 11.

(Ü)

Megrendelési jegy.

Verlags-Anstalt Wien, II. Taborstrasse 11.

Küldje nekem az

1. sz. képet _____
2. > > _____
3. > > _____
4. > > _____

(Itt a kép megrendelő, mint a hirdető, közi az kiadóval.)

Az összeg ezért _____ frttal, mellékelve van, vagy **utánvét mellett**

Megrendelő neve _____

Lakása _____

Utolsó posta _____

Oly megrendeléseknél, hol z összeg miudjárt be-
küldetik a megrendelési jegy posta-utalványra, **utánvét** mel-
letti megrendelésnél pedig levelezési lapra rasztava kü-
ldetű be. 1039 3—1

Az összeg magyar leveljegyekben is beküldhető.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések et elvállal

Goldberger A. V.

Papnövelde-utca 1. sz.